

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 25. mart 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić I Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Lazar Savić je na početku rekao je da je u jesen 1991. godine bio u kasarni u Vukovaru, pošto je njegova kuća bila preko puta i pošto se u njoj osećao nesigurno. On je istakao da mu je nakon dolaska Gardijske brigade Srećko Borisavljević bio neposredni starešina. On je potom rekao da je Vukovar 19. novembra oslobođen od Hrvata, a da se Gardijska brigade vratila za Vukovar 24. novembra. Savić je istakao da nema nikakvih saznanja o evakuaciji bolnice i dodao da je u kasarni video autobuse i prepoznao dr. Njavru i dr. Vesnu Bosanac, koje je čuvao Karanfilov. Po njegovim rečima, on je video četiri ili pet autobusa sa civilnim tablicama, u kojima je bilo po 10 do 20 ljudi. Te ljude su čuvali vojni policajci i niko nije mogao prići autobusima. On je istakao da kod kasarne tom prilikom nije bilo nikakvih problema i dodao da se ne seća da je tamo video bilo koga od optuženih. U nastavku svedočenja, Savić je istakao da je za događaje na Ovčari čuo u periodu kad se počeo obnavljati Vukovar i dodao da se pričalo kako su «potučeni neki Hrvati na Ovčari». Svedok je potvrdio deo svog iskaza radnicima UBPOK, u kojem je rekao da je čuo da su optuženi Vujović i Vujanović, Boro Krajišnik i Topola ubijali ljude na Ovčari, i dodao da je to pričao ceo Vukovar. U nastavku svedočenja rekao je da je pored Karanfilova oko autobusa u kasarni video Šljivančanina, Lukića i Bajića, koji su bili na svom komandnom mestu. Svedok je napomenuo da je prilikom ispitivanja od strane radnika UBPOK u Šidu bilo povišenih tonova, ali nije bilo fizičkog pritiska. Po njegovim rečima, oni su ga pitali kako se seća šta su Hrvati radili Srbima, a ne seća se šta su Srbi radili Hrvatima.

Svedok Miroljub Dačić je na početku rekao je da je tokom borbi u Vukovaru bio u sastavu 80. motorizovane kragujevačke brigade u činu rezervnog kapetana I klase. Po njegovim rečima, on je na Ovčari bio dva puta. Prvi put je zajedno sa 10-ak vojnika i oficira čuvao zarobljenike, pripadnike ZNG, koji su idućeg dana odveženi autobusima za Sremsku Mitrovicu. Svedok Dačić je po drugi put bio na Ovčari zajedno sa Bukićem par dana kasnije, kad je došla nova grupa zarobljenika. Kada su došli bio je mrak, a Bukić se nekom javio i rečeno im je da tu sačekaju. Pošto su stajali dva sata i nisu dobili nikakvo zaduženje, odlučili su da se vrate u Negoslavce. Svedok je istakao da se ne seća da je na Ovčari video Vezmarovića, komandira čete vojne policije njegove brigade, i Vojinovića, komandanta brigade. Opisujući situaciju u hangaru, Dačić je istakao da nije bilo svetla i da je neko vozilo osvetljavalo unutrašnjost. Zarobljenici su u hangaru bili smešteni iza konopca, a neki od njih su bili u zavojsima. Pored toga, neki su imali civilnu, a neki vojnu odeću. Sa druge strane, bilo je vojnika, koji su bili naoružani i različito obučeni. Po njegovim rečima, vojnici su razgovarali pojedinačno sa zarobljenicima. Dačić je istakao da je još video i traktor bez prikolice koji je stajao napolju, na kanalu za popravljjanje. Svedok je potom istakao da Jana Marčeka, komandanta LAD PVO nije vidio u hangaru. On je potom naglasio da je nakon tri dana čuo da su streljani zarobljenici sa Ovčare.

Branionci su izneli svoje dokazne predloge i to da se pribave izveštaji i naredbe komande Gardijske brigade, da se saslušaju svedoci Slobodan Hranj, Željko Milovanović, Radojka

Vučković, Branka Bančević i Vilem Karlović [pripadnik MUP Hravtske koga je neko od Srba izveo sa Ovčare]; da se od ekspertske Komisije UN zatraže nalazi iz tima forenzičara, koji je bio na Ovčaru 1993. godine, da se pribavi spis Županijskog suda u Osijeku br. K-1/94, optuženi Vuletić Ivica, koji osuđen na 20 godina zbog ubijanja 50 do 250 osoba, kao i da se pozovu u svojstvu svedoka: Tomislav Merčep i Marin Vidić, da se pročita iskaz svedoka Vilema Karlovića, koji poseduje MUP RH u Vinkovcima, i pribavljanje video kasete, ukoliko postoji, sa snimcima masakra na Ovčari.

Fond za humanitarno pravo